

Sygn. akt V CSK 163/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa G. B

przeciwko M. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 listopada 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.800
(tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na dwóch ostatnich przesłankach.

W związku z zarzucaną nieważnością postępowania podniósł, że został pozbawiony możliwości obrony swoich praw na skutek pominięcia przez sądy obu instancji licznych środków dowodowych, a w konsekwencji - zaniechania przez nie dokonania istotnych ustaleń faktycznych w sprawie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało już wyjaśnione, że pozbawienie strony możliwości obrony swych praw, nie dotyczy sytuacji w której sąd pomija środki dowodowe zgłaszane przez stronę, uznając, że materiał zebrany jest wystarczający do rozstrzygnięcia sprawy (zob. m.in. wyrok z dnia 18 marca 2014 r., II PK 256/12, nie publ.); ocena w tym zakresie odnosi się do stosowania przepisów o postępowaniu dowodowym i nie składa się na podstawę (przesłankę) nieważności postępowania z art. 379 pkt 5 k.p.c. Nieuwzględnienie przez sąd rozpoznawczy wniosków dowodowych strony nie stanowi pozbawienia możliwości obrony jej praw w rozumieniu art. 379 pkt 5 k.p.c. i nie może uzasadniać zarzutu nieważności postępowania. W przepisie tym chodzi jedynie o takie sytuacje, w których na skutek wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej, strona nie mogła brać i faktycznie nie brała udziału w całym postępowaniu lub jego istotnej części, nie zaś o, nawet bezpodstawne, nieuwzględnianie wniosków dowodowych strony.

Natomiast powołując się na przesłankę oczywistej zasadności skargi, skarżący powinien nie tylko wskazać konkretne przepisy prawa, ale także przytoczyć odpowiednie argumenty wyjaśniające, dlaczego zostały one, w jego mniemaniu, naruszone w sposób usprawiedliwiający ocenę skargi jako oczywiście uzasadnionej (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 marca 2012 r., III PK 79/11 oraz z dnia 22 marca 2012 r., III PK 196/11 - nie publ.). Skarżący ograniczył się do przedstawienia swojego stanowiska na temat

zasadności i przydatności przeprowadzenia określonych środków dowodowych, alternatywnego w stosunku do ustaleń dokonanych przez Sądy orzekające w sprawie. Nawiązując do wyводу przedstawionego przez skarżącego należy również wskazać, że podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]